

“Hi havia una vegada...”

**...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!**

Maig 2013

UN SUPERHEROI EXTRAORDINARI

Inici: Autoria Seminari Dinamització Biblioteques Escolars (*CRP Baix Llobregat I – Sant Feliu de Llobregat*)

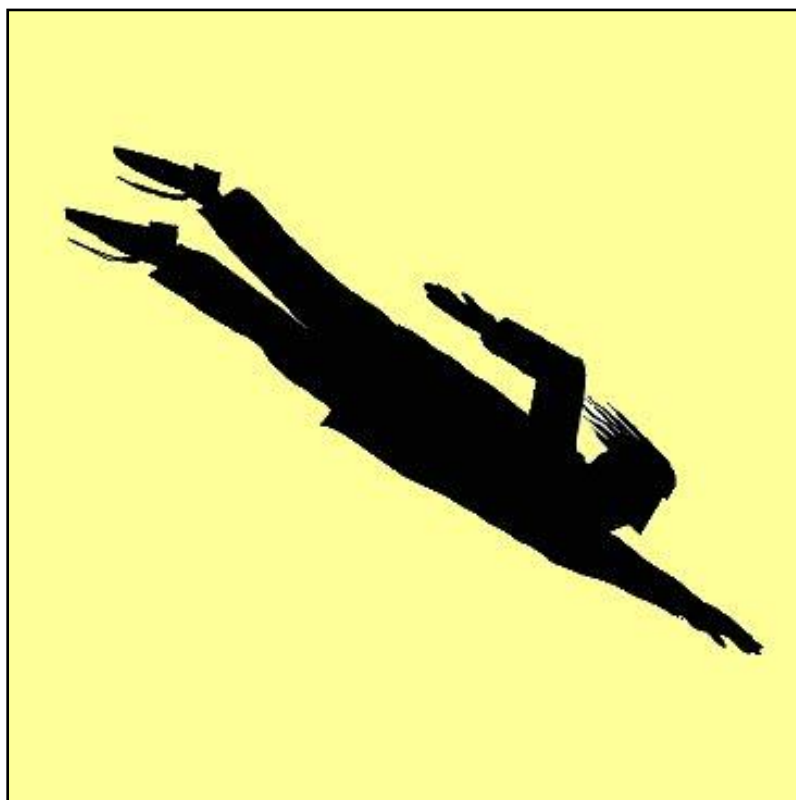
Nus: Alumnes 3rA Escola Verge de la Salut, Sant Feliu de Llobregat
(Tutora: Matilde Rodríguez)

Desenllaç: Alumnes 4rA Escola Bon Salvador, Sant Feliu de Llobregat
(Tutor: Daniel Colell)

Jo no hi era, però em van explicar que una vegada va existir un superheroi divertit com el que més.

Tot li sortia al revés.

Tenia les orelles tan grans que li permetien volar i el poder extraordinari de . . .

... poder veure a la foscor.

Aquest superheroi es deia Superxanxito, el més fort d'Europa.

En Superxanxito vivia a França, a la ciutat de Paris.

Una tarda fosca d'hivern, una bruixa i un supervillà , el Xumetman, van decidir atracar un banc.

Quan el Superxanxito es va assabentar, va anar volant amb les seves orelles supersòniques al banc.

Gràcies al seu poder va veure a través de la foscor com entraven als atracadors. Ja eren a dins.

En Xumetman llençava xumets per la boca per espantar els banquers, quan es van apagar les llums.

- **Atureu-vos, malcarats! No us permetré que atraqueu. Bruixa, tens el nas tan gran que sembles en Pinotxo!** –va dir en Superxanxito.
- **Ja has begut oli! Et treure els teus poders. Ja, ja,ja!** –va contestar la bruixa.

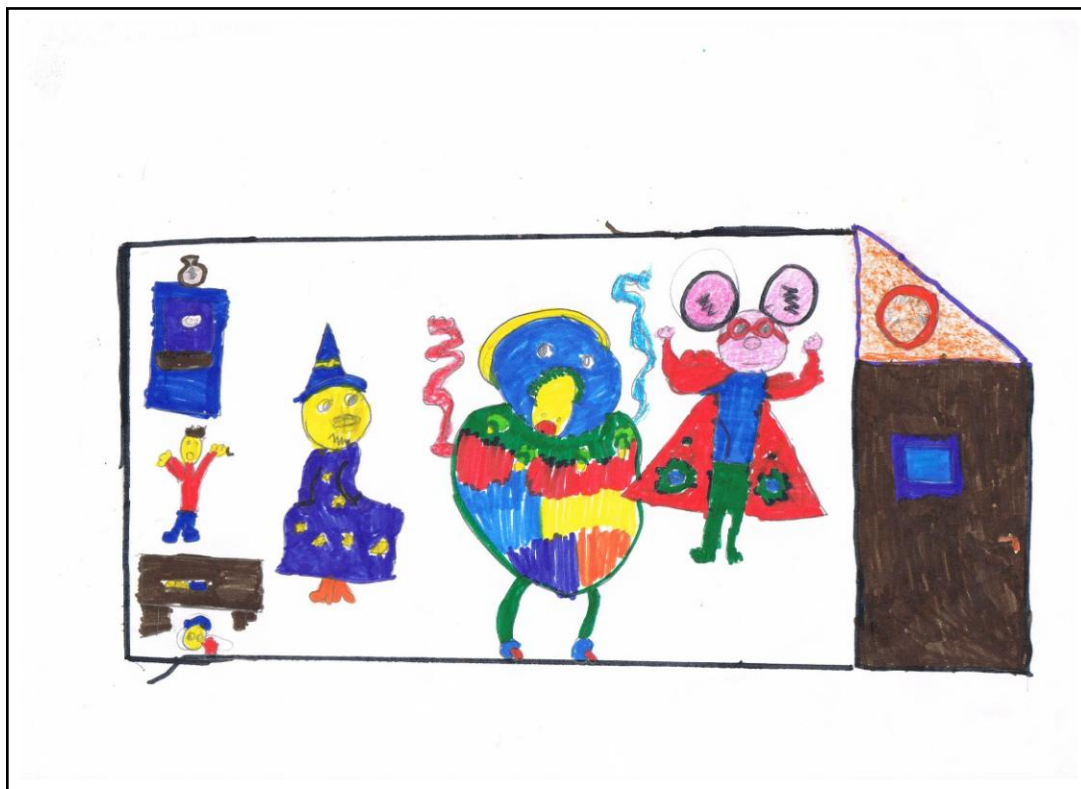

Va intentar detenir-los però es va adonar que ja no veia res a la foscor, llavors en Xumetman va aprofitar per lligar-lo amb els seus braços i cames perquè eren de goma elàstica.

De sobte va moure les orelles com un molinet i es van enlairar fins al sostre.

Amb les seves orelles va fer pessigolles, al coll, al Xumetman que era el seu punt dèbil.

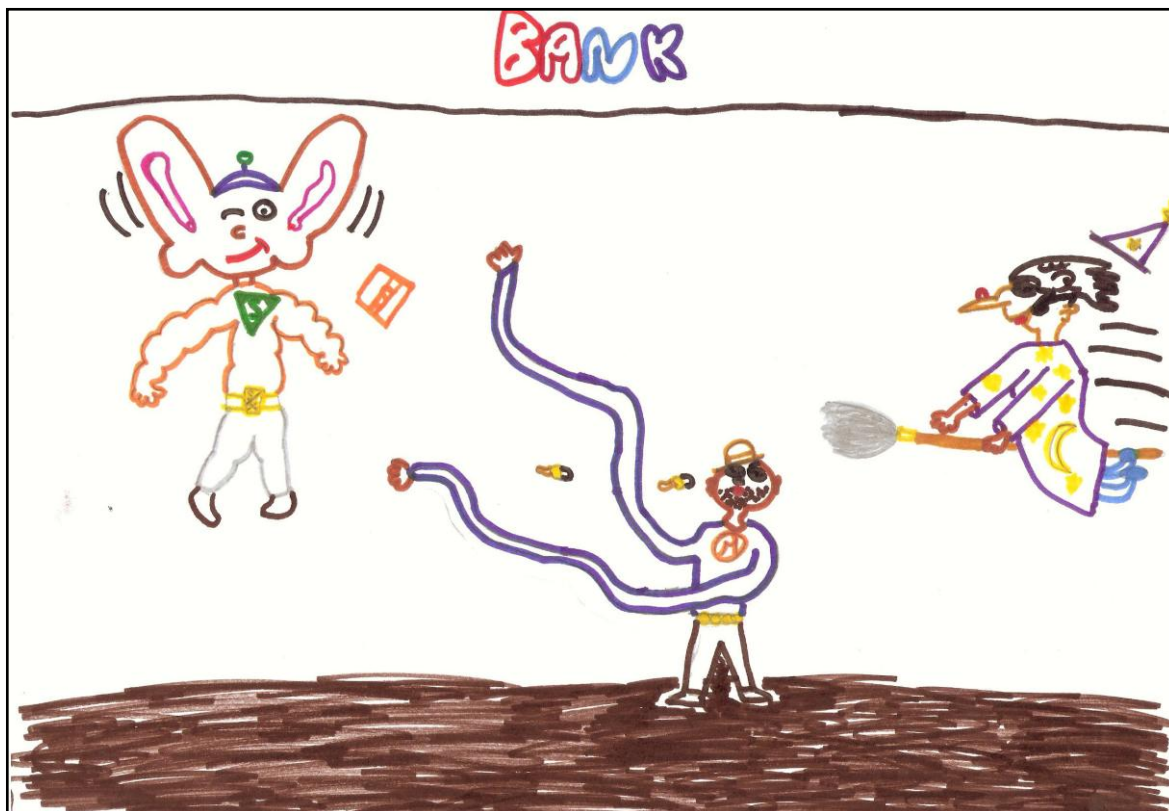
Aleshores el va deixar anar i va caure a sobre de la bruixa. Però ell es va donar un cop al cap amb el sostre.

- ***Quines estrelletes més boniques, em sembla que sóc a la Lluna*** –va dir confús en Superxanxito.

Va començar a donar voltes pel banc, tot fosc, es va topar amb la porta i va caure a sobre del Xumetman i de la bruixa.

- **Amb què he topat?** –va dir el Superxanxito.

En aquell moment , la bruixa va perdre els poders i el Superxanxito els va recuperar.

- **Ja hi torno a veure!** -va dir el Superxanxito.

Aleshores, veient que estava a sobre d'ells, va aprofitar per lligar-los:

- **Ja us he atrapat!**
- **Ja no tornareu a fer cap malifeta!**

Llavors el superheroi, va marxar a buscar a la policia per dur-los a la presó.

El Xumetman, aprofitant que el Superxanxito havia marxat, i que era elàstic, es va anar estirant fins aconseguir deslligar-se.

- **No pateixis Bruixa, que ara t'ajudaré!** –va cridar el Xumetman.

En Xumetman va deslligar a la Bruixa i es van escapar.

- **Un moment, Xumetman, tinc una idea!** – va dir la Bruixa.
- **Atraparem a tota la gent de la ciutat a canvi del Superxanxito.**
- **Quina idea més bona!**

I així ho van fer, van anar atrapant tota la gent i els van anar lligant al voltant de l'Arc de Triomf, a la ciutat de París.

El Superxanxito tornava cap a casa seva pensant que la policia s'havia ocupat de tot quan de sobte, mentre volava amb les seves súper orelles, va veure que hi havia tot de gent al voltant de l'Arc de Triomf.

Creient que estaven
fent una festa
va baixar per afegir-s'hi.

La gent, pensant que el Superxanxito havia anat a salvar-los, es van posar a ballar amb ell i amb un tres i no res van rodejar en Xumetman i la Bruixa.

- **Gràcies Superxanxito!** –li cridava la gent del poble.

I ell, que no entenia res perquè es pensava que havia baixat a una festa, es va adonar que una altra vegada tot li havia sortit al revés; tot i que aquest cop havia servit per salvar al seu poble.

Fi